



טורי אוחנה אליו

4623663

בן רחל וחנןיה

נולד ב- לי בתשרי תשכ"ט 22.10.1968

התגייס לצה"ל ב- אוגוסט 1987

שרת בגולני בפלנ"ט

נפל ב- ה' באב תשמ"ח 19.7.1988

בתאונת דרכים.



אוחנה, אל



ק רחל חננמן. ביל' ברום ' בתשרי תשכ"ט (22.10.1968) בקיית שמונה. בגיל שלוש התגייס לאיין. למד בבית-הספר הייסודי 'יבנה' בעיר והמשיך את לימודיו בבית-הספר התיכון 'מרכז' הנמצה' בוגמה לנגורות. היה בעל מג'זין ובסנתה העבוק לחולות היטיב לפאר, לבנות ולחקון.

היה חבר ותיק נס ופועל בלהקת המחול העירונית 'ענמי זון', ומחריס בלהקה דבר מלבד הרגיל: "ארבי יודע כיצד בוא לוז'ל בלעדי". אהוב על להקה, לתפקידו ולתיקו העם יהוד מושת ויהוד כר לגלצ'. אל' החטינן בסדרות וחכה באירועים טבש השולץ אוזור הגפן. היה אהוב בעיל חיים וגילה. היה ק' אהוב במשפטו וידע להעניק אהבה ולבטה.

אל' התגייס שורות צהוב בבה"ל בחודש אוגוסט 1987 ורוצב לשורה ביחידה 'שדר' בחטיבת גולני, שם שירת כבג' משאית.

ביום ה' סבב תשמ"ח (19.7.1988) נפל בעות מלידי תפקוד בתאונת דרכים באוזור רמתה. הוא הובא למתחם בית העמלץ בקיית שמונה. הותיר אם, שוי איזיות ושםונה אחרים.

במכתב תבומיהם למשפחה השכללה כתוב סג' מפקד הפלגה שבה שרת כי אל' היה חייל חזק וצagan, שביבצע משלימות באזק' מושלים ולא רבב, כשהזיך נסך תמיד על פניו ומודה בכנות והשתתת תמיד. עזם נכוותו המשורת הרוגה טובה בץ' חבירו. בית-הספר התיכון 'מרכז הנפט' הוציא וזרת לסייע. המשפחה הביאה את זכרו בכתיבת דפים ספר תורת בית-הכnest.

אוזור הגניד ביסן, שהיה המלודב אליו בזוהר ואהב אותו בכל נושא, כתב לחוץ וזרת וכדורות תמי, וכי הוא שן הפליק סרט תעזה שתיאר את קדורות חייך אל' ואות מערכת היחסים והקדבה והמיוזת ביביהם.

## באיימון ושרורה

ארוכה, עקבות מדם וקשה, היא "זרך הקרבנות של החטיבה", עשרה אטרי קרב, מאות פעולות ומכצעים ואלו ומאה תלמים, הם עדות לנאמנה וכ מכiba בלאו מושחתת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוררים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת

תקופת שרונות היהיטה ב"איימון ושירה". לאלו שבسبب שניתי קבעו היי "עלים לקו" "יהודים לאימון", יוצאים לרגילה לנופש לתעסוקה, לאלו שלא נשלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חוריה או פשיטה, לא גנוו באיבר, וגם לא חילצו חבר פצעו תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרונות הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, וכל אלו, הפרק הזה מוקודש...

רק ושאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שורתם בחטיבה בשנות החמשים או בשנות השמונים, בימי תש"ה, קדרש", שתות הימים או יום הcipioim, במלחמות והחותשה או במרדיים, במבצע ליטאני או שלג במלחמות לבנוו או בשטחים, אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשם גנעוגים על אותן הימים, על סיור בקר, וסיור האלים, על התצפית המערב, על נוט הלהלה ושגרת המזובב... ייעלו על נס את התרבות והאהווה, ותחוות

ההשתיקיות והגאות, בפלומה בדור ובcheiniba! הם זוכרים היטיב, כל זורות הלוחמים, את המ"פ והמ"מ הסתREL והרס"ר, את המאהל והشمירות, ההורמתה וה"שמעות", את הכנונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... ככלו לךו עם כל היכרונות את ה"קייטגב" הפק"ל והתוד"ל, שק שינה מדים ו/orות, אפוד מנן, ש-בש, קסודה ואין ספור חווית...

על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חתכו זיהה וכל מאmix, וחזרו רטובים, מוניכת לילה, ממצע מטמות, מעשרות אימוני, אימון יבש ורטוב, אימון הפרט, אימון החטיבה, אימוניות בהגונה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורת הלחימה, بعيد מברוץ, בשטח בניו, במדבר ובהר... אימון נגב, בגליל או ברמה, אימון בשות"פ עם שריון, ותחנונים או עם הנוסה... מעבר שורות מוקשים ולהימה בתעלות, להימה בצוות טס, בחוליה ועם כל הפלונה... עם חגור קל, מימה ווימונים, או עם חגור מלא, "חגור פליים" ו"קפל"ר. עם השכפ"ץ וה"פאותים" ומחטיות מלאות "נוטיבות" ... עם נשך איש, "עווזי" סטן" צ'בי" אפ"ן אן"ו גוליל", עם מג"ד, ומק"ב, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמות... ועם כל שאר אמצעי הלחימה... כי להיות בגולני פירושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאות בגאות את "הគומתה החומה"...

להיות ב"גולני" פירושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסירות ב"עורב" בפלות הקשר, פלוגת החנוסה, או ב"מפקודה", להיות ב"גולני" פירושו להיות חובש, אפסנאי, שב או קשר, להפעיל אמל"ח מתחכם ולעשות "עבוזות רס"ר" ... להיות בגולני פירשו לזרץ כמו מטורף, עם חגור מלא וכובע פלדה, ביום ספורט", או במשע, ל"הכרת החגור" והוא לו" קבלת הគומתה..." להיות בגולני פירשו לעמוד זום "כמו חיל" כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"סדר בוקר" וב"סדר השכמה", במסדר המפקד, ובסדר יצאה, טקס

השבועה, וטקס קבלת הគומתה, טקס סיום קורס מכ"ס או קצינים, מסדר סיום של תקופת האימונים, וטקס זיכרון שנתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "איימון ושירה"...

## דגל חירות צהוב: דגל החירות נhti

בשירו "החרמון של גולני" מזכיר המשורר חיים חפר את הנפת דגל החירות, הדגל הירוק צהוב, לצד דגל הלאום ברגע השיא של שחרור מושבב החרמון, כדלקמן: "...נד אשר ראו מבعد לעיניים המכוסות דם, עד אשר ראו על המוראב את דגל ישראל ואת דגלם..." ואכן, לצד תג החירות, תג עץ החיים הירוק על רקע כתום, ולצד הכומתת החומה בגבע האדמה, מן הרואין להסביר את צבעי דגל החירות - הדגל הירוק צהוב.

צבעי הירוק צהוב גולדי כנראה בהשפעת הצבעים שרווחים בדרך כלל היילי גולדי בשגרת האימון והתעסוקה. "אימון קרי" בצפון הארץ ומורת הגליל ורמת הגולן הירוקים, "אימון חורף" בדרום הארץ במוראבי מדבר יהודה או הנגב הצהובים.

יש אומרים, כי הצבעים הללו של דגל החירות גולדי גולדי פוד בימי תש"ח, בתקופת מלחמת העצמאות, כאשר היילי החטיבה נלחמו תחילה (מצברואר 1948 עד אוקטובר 1948) במוראבי הגליל והעמקים הירוקים, וירדו אח"כ (נובמבר 1948 עד אפריל 1949) אל זירת הקרב של הנגב המזרחי והנגב הדרומי הצהובים. בכל מקרה מלויים הצבעים הללו צבעי הירוק צהוב, את היילי גולדי כבר ארבעים ושתיים שנה, בקרב ובשגרה.

קטעי עיתונות

## **בעלות נמיצה ביחידות צה"ל בעקבות ים חאנון הדמאים**

כל הרכב בפיקוד מרכז מושבטים הום ל-8 שעות ונערכים את האשמה בשעון הקץ □ רצ הנישה איראינו במשלה



ז על רשות  
מי קומץ  
על קומץ

ב' ק



1. אוניות



ב' ט



卷之三



*John C. H. Grabill*

## אלן אוחנה: הLEM בעיר

מ שער בחתם

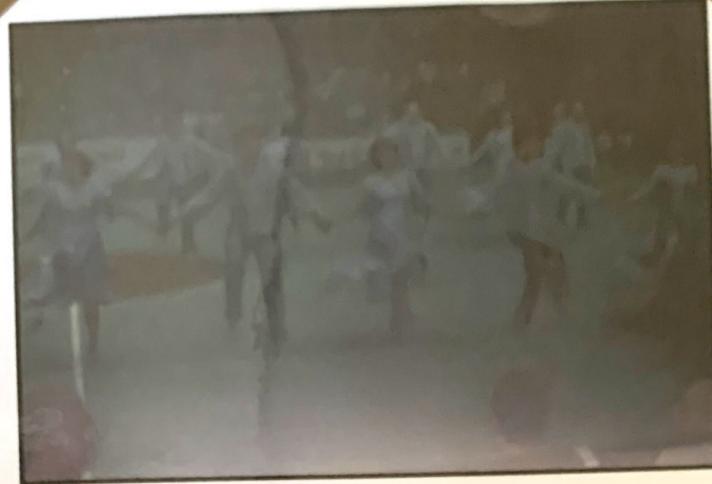
**ג' ייפ התהפכה ומחזה למות 3 חיילים**



50

A black and white photograph of a newspaper page from 'Haaretz'. The page contains several columns of Hebrew text. A large, stylized illustration of a ship's hull is visible on the left side. In the center, there is a diagram consisting of a triangle with a vertical line through its base, resembling a pendulum or a graph. The word 'דוחה' (Doha) is written below the diagram.

Scanned with CamScanner



אלי בריקודי עם



אלי בצבא

## עם חברים וחברות



# אלֵי עִם חֶבְרִים בַּטְיוֹלִים



אלי אוחנה ז"ל



"אלי אני אוהב אותך מאוד  
מניסן אחיך"

## קורים לדמוֹרוֹ

הקרץ הזה נקטפ באיבו עלם חמודות בתאונת דרכים מחרידה. בעת שירותו הצבאי. תאונות הדרכים הפכו למכת מדינה. כולן מדברים כיצד להילחם בהן, אך מעשית לא נעשה הרבה למניעתן. תאונות הדרכים הן מושג יומי יומי בחששות ואין אנו מתיחסים להרוגים ולפצועים, אלא כאשר נפגע אחד ממקריםינו ואנו עומדים המוממים ומוזועזעים.

האבל, הכאב והזעם גוררים, כאשר הנפגע הוא בחור צער שטרם טעם את טעם החיים.

אליה היה בחור חביב ועלין, החירך לא מש מעל פניו, תמיד נכוון לעזרה בביצוע כל משימה שהוטלה עליו. לב זהב היה לאלי, לא הרע אף פעם לחابر או מורה.

בחור שקט ונחבא אל הכלים. אהבת חייו הייתה להקת הריקודים של בית הספר ולהקת המחול העירונית.

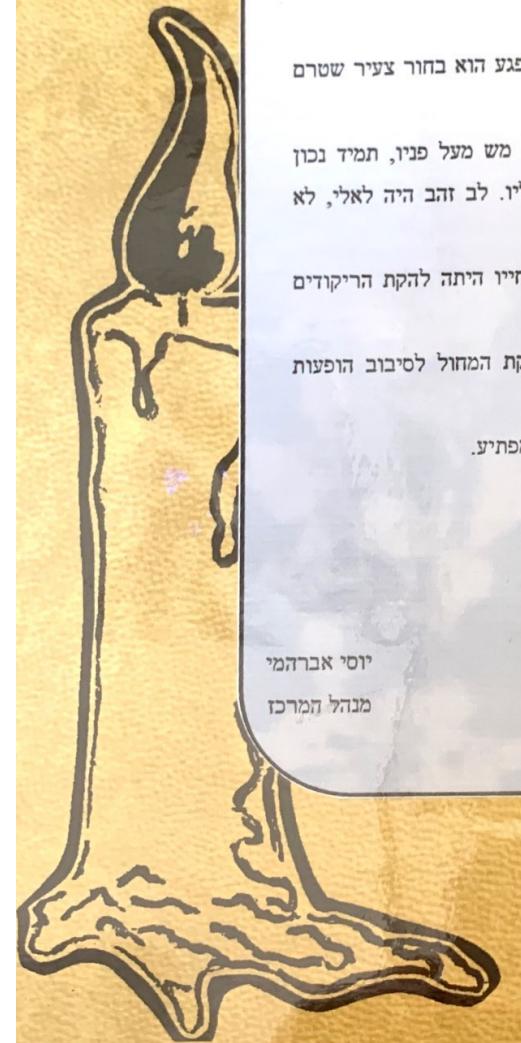
אליה נהרג כשבוע לפני צאתו עם להקת המחול לסייע הופעות באיטליה.

לאלי היו הרבה תוכניות אשר נקטעו במפתיע.  
צר לי עליו מאד.

זכרו לא ימוש מליבנו לעולם.

יוסי אברהם

מנהל קמפוס



אתה לבי לך

אל היה תברי הטוב בלהקה. רקוננו יהוד וzechkeno המון  
אל היה בחור טוב לב, אהב הוא את כולם ועזר למי שביקש.  
אל היה בחטיבת גולני והיריבו גאים בו.  
אל ואריו הירבו נסעים ומבלים במקומות שונים. שביעיים לפני  
יציאתו עמנו – הלהקה – לחו"ל, קרה הדבר הנורא,  
אמרו לנו "אלי בהרג".  
כולם – כלנו שתקנו, צוין לא נשמע: כולם בכו וצעקו.  
ישבנו בחדרו וראינו את כל יציר כפיו – את עבוזותיו, כמו  
הספריה, הארון ועוד...  
ובזה אסרים.

יעקב זריהן

חבר מ"מרכז הבוגר"

ומלהקת "פעמי חן"





### בוגרות י"ב מחזור א'

#### על אלי

אננו המומנות עדין וכואבות על המקרה הטרagi – מותו  
של אלי אוחנה ז"ל.

אלי היה ילד טוב, תמיד חייכן, אהב לעזור לחבריו.

תמיד נזכר אותו לטובה.

מיכל בן סימון ורונית יפרה

# כותבים לזכרו

## סיגל רוקסה על אלי

קשה לי לדבר על "הדבר" שאבד בצעירותו.

**אלי** לא ידע אף פנים להגיד "לא".

**אלי** תמיד חייך גם כשהיה לו רע.

**אלי** אהב את כולם. לא הפריעה לו העובדה שישנם אנשים רעים שלא יודעים להעריך.

**אלי** אהב לרകוד ונעשה כל דבר למען הריקודים גם אם יעלה לו בחיו.

נסעה לחו"ל היתן לו הדבר הכי יקר בחיים ולזאת לא זכה, חייו "נקטפו" שבוע לפני הטיסה.

יחסו לחבריו - תמיד היה בסדר.

אני מרגישה - שאני מתגעגעת לראותו. הייתי רגילה לראותו يوم يوم. יש לי רצון לפעם מהתקשר אליו בביתה ולבקש אותו, אבל מיד חזרת למציאות המרה

**אלי** איננו עוד!

למדנו יחד לפני שנתיים "במרכז הנוער" ורקדנו יחד בלהקה העירונית.

## אלֵינוּ לָמַה עֲזַבְתָנוּ?

ריבונו של העולם! למה הטוביים צריכים לכלת ראשונים?  
"הדרך רשיים כלחה"? אתה, שזיו עולםך עפפוני מידי יום  
ביוםו, שחוכך המקסימים השכיח כל טרדה ועצב, אתה עזבתנו.  
היום לא כתמול שלושם.

לבוי דואב ושכלאי אינו קולט, איןך!! הlected בלי לשוב! קשה לי  
להשלים עם העובדה שבן-טיפוחיל לא יברכני לשלאו מדי עברי  
על הכביש. חסר לי צחוקך המתגלגל ומדבק המונימ. חסר לי  
חש ההורמור שלך בעת לחץ וחסרוות לי אמרות הבנף שלך.  
זכורים לי ימיך הראשונים בבית הספר, נחבא אל הכלים, מופנס  
ועצור באילו אין מאומה סביבך. כל מאמצי לדובך ולהדיביך  
בחזרות יצירה ועשיה נתקלו בחומרת השתיקה הרועמת שלך.  
אותה אלני נואשת, אך לא הבינוותיך!

ארע מקרת ואזרת עוז ואון והسبת תשומת לייבי שמתקשה אתה  
בלימודים וחפץ מאד אתה בעזורה. את ליבי כבשת ברוגע זה. את  
עיני פקחת ואותי הפכת ליידיך.

מאז ועד הלוות רבות למדתי ממן ועשינו כברת דרך ארוכה, דרכך  
לא הייתה סoga בשושנים ולא בתפנוקים. عملת וסרחת והשגת:  
בוגר יו"ב !!!

גאוותי הייתה בך! חשתי שניי חלק ממן הבטחת לי להתגיים  
לייחיזה קרבית. כל מאוזך התגשםו. אך שוד ושרו! שניינו לא  
פיללנו למעשי הקדוש ברוך הוא.

מה לי שאבاؤ בטראוניה אליו, אבל .... מהה..... מהה.....  
למה.....

לא לזרך בה סיימת את "אבובך" ייחלתי ולא להתראות על לוח  
השיש. אתה תישאר חרות על לוח ליבי לעד ויגונני ירבוע לו אי  
שם בין בכינPsi אך פורקן לא ימצא.

תהייה מנוחתך עדין. זכרונך ברוך

עמי סgal - מחנן שלך לשעבר

מגלי יצאי

ה' נאלה מילבָבִים כ' נְזִקּוֹת שְׁעִירָה. מְרַדְּבָתִים נְרִיזָתִים  
רְאֵת יְמִתְנָגֶל חִידָךְ, שְׁפִי-אֲלִירָא: שְׁפָךְ עַדְעָה נְדִכָּת  
גְּפַעַןְיָה.

המקבילות נמחקיות כמו ראות האיקרים, הימרות מהרעתם גג  
ההרקיות, הארכון, הקפיטים החוויתם העוצמתם פגית הסכ  
ומכך כבשה קיינו !

ה' עליון יפה כו', מטה ו' עליון. סדרת הדרים המכון ג'ער, הרימת  
וקדמת אונקה, המכובדים הנקווים רוחם הנקה, ר' נאכ'ם  
פ' אינט' חסן תקז'ם, חסן הסגר, בפ' נאכ'ם הנקה, י' ז'א'  
כו', ו' עליון המת הדרים אונקהם קב'את וננ'אכ'ם ג'אנ'דו א'ג'  
ה' נאכ'ם אער'פא, אונ'ו'ו' נאכ'ם ב' נאכ'ם ו' עליון ג'נקה  
ו' אונ'קיה ו' עליון הנק' פ' ר'ינ'ו'.  
פ' א'ג'ה ה' עליון כה'ע'ל', ה' אינט' עיל'ק ח'יא'ה פ' ח'ו'ת א'ג'ה ו' א'ג'ה  
ו' עליון. 5

34711 - זונז'ק ?

1JK'37N 'GIN pfe

p'11 f69 Sp 13p9

טבנַע עֲמָקָם

task 'no j

Multiculturalism, 182

לזכרו...

## אלי

אנו בוגרי י"ב מיחזור ראשון במרקז הנוער מביעים בצער  
רב וביבון קודר - הרגשינו על כי נקטףטרם עת הנער  
החביב אליו אוחנה - חברנו לכיתה.

אלי היה בחור כאלו אשר אהב את החיים.

אלי היה מלא אישור, חייר על פניו.

אלי אהב לבנות

אלי אהב את כל חבריו היה לו רצון עז לעובדה.

אלי אהב את בית הספר את מרכז הנוער.

אלי אהב במיוחד את להקת המחול ולא פספס אף שעור

אחד.

אנו גאים להיות חבריך ומוקרי זכרך.

אבניר, שלמה, מאיר,  
יהושע, משה ושמעון

# כותבים לזכרו

אלן אוחנה ז"ל

הניע אלינו מבית ספר יסודי בו למד נגורות. היה לו רצון עז לחתוך לפגמה זו בבית ספרנו.

בעבודתו הראה שהוא היה מלא התלהבות, אבל לא "פיניש", כי רצה לראות את הסיום.

ונגדתי אותו קשה על נקודה זו. זהלקח תקופה ואז התחל לבעץ עבודות מתוקבות על הדעת.

מן עבדותו ניתן לראות בחרוזו - בית הווין.

אלן ייל שקט, מוטיבציה נדירה למחד מקצועו, אהב לעזוז ולולת.

כשחקרת החקת המחול בבני הספר, אליו היה חבר בה. נוכחתי בשיעור של מוטי גבריאל, חסתליות על מעשיות הגדלים ואמרתו: מוטי! לתלמידים ולילדים

שמאלויות ולא תעשה מהם וקדונים. אמר לי "כפי שבימדי מקצוענו נהוץ הרבה

אמון להפוך אותם למקצועאים, כך גם במקצועים. שמעתי וב אום לאלי

ולתנעהו. אך לאט השתרם והפך לאחד הבולטים במיניהם.

למשפחה אוחנה! שמות ננוחמו!

אורן רביבו - מורה לנגורות

## אלן אוחנה

את אלן הכרתני כשהחלה את החנכת שלו שיצאה לחופשת  
ידייה.

אלן ישב בצד וחבא אל הכלים. כשפניתי אליו בשאלות, הרcin

רשו בבועה וחיוך נסוך על פניו.

שנה לאחר מכן הפקתי להיות המוחנכת שלו. זכרתי אותו כנער

חייך וביישן וכך באמות היה בתחלת השנה.

לאחר מכן אלן "נפטר" ואת הבושה החליף בשיחות עם שכניו

לספר הלימודים. גם כשכעטתי לא הפסיק לחיך.

אף פעם לא הבנתי איך אלן חביוון עליה לבמה ומרקך לפני

ציבור של אנשים. כשפניתי אליו בשאלת התמורה, הוא, הוא ענה

תשובה שלא אשכח אף פעם. "כנראה שאני לא ביחס כמו שתאת

חוושבת".

הסתכלתי עליו בעינים פקוחות וחזרתי לעצמי, הבן אדם זהה

משש "עובד" עלי, נראה.

כשפשטה הידיעה כי אליו לא נמצא יותר, מיד הופיע לנו

עגמי: מהחיק ואומר לי את המשפט הניל.

יהי זכרך ברוך ולא תשכח לעולם.

בחיה וידל  
מחנכת כיתתך

## ס"ק מילון נ"ז

"רבות פכין, רבות פכין, הַפְּנִים וְהַפְּנִים  
כלב לוח, זאנם אונען"  
מחקת "פאן חן" - כוֹתָה חן, ימְנָן.  
בל' יקל רגש אנן, אונען.

זרך דב וכאך אונסיאט את ציגרן.  
זאי! זאויהך תמיינן כבג צראיאת חן fe מהקערן.  
וואזין קיערין יונצ, האיז זרכן חונטן גאנזיג.  
הנטק פפהקה, פחהליק פיליקוואן העט, יהן אונט  
ברך פלאגערן.

"הראיאת קיינה עיין זלאט גראונט סטיאן?  
הראיאת קיינה זאך זאג זאנרחקיאן?  
ויא אונחיאט זאך זיאו ריליכיאט גאנפערן"

ני, תני, נונט נונט, הַנְּוֹנְנָה, תְּזִעֵל אֶזְרָח זָרָח זָרָח.

זוי, אונסיאט  
אונסיאט fe sk  
אונסיאט הרטוואט "פאן חן"



## בבוחן המשפטות

את הווא העזיר ככנו - ניסן בן 80 שנים, בגיחי בחדר המדרגות בעלייה לבתים  
שברחוב שעריך. העזמי את עזמי. הווא יוזחי להבנת הנסיבות וישן ככנו  
לחדד הנסיבות לשניהם. האם אנה בכית וטאש להבין זאת. הווים נראה  
רייך אדם. חדרונו על בן אהוב, חדרונו של אהוב בכני המשפחה רוחם באוריור.

נסחוי לדוכב אה ניסן לדוכר, לסקר לי על הרגשותו.

"לא מסוגל להחכשא"  
ניסן דבר ביאלן אל עצמו, אני מעדיף כל פילה היודאות כפירות. דבר ובודיא  
כל מיני חפצים השיכרים לאלי להראות לי.

"הוא וגני הייננו הייחדים בכית. מאיר אהינו היה בז'יל. אלי וגני עסינר  
חלוקה על סידור הבית ונקיונו. הוא שוטף רצוף ואני אחראי עלי הסדר ולהיפך.

כחבי חובות לזכרו בעת ישיבתו ב"ש ב ע ה" (פארה לי החברת ומסביר לי  
ההיליר) היום איני יודע מה כחבי, לא הייחדי אני, לא הייחדי צדיאורה  
והחיבת הלכה נאליהו"

ניסן מזכיר על השולחן בחדר שארוחה הakin אל לי - "עמה בכור ידרו ב"ברכו-  
ה ברוך". גם את עשי המיטות על נני הakin ועיביד ב"ברכו- הנרער".  
גם את הארון קיר בחדר הכה/or:

ניסן מספר לי שאבא שלהם נפטר כמהו היה בן שבע ואלי בן ליאוש שנים

אלי נפטר ב- ה באב תשס"ח  
19 ביולי 1988

המשפחה מתכוונה להזיב מנורה בית הקטמתה, על פי מה פרטימי, מנשים הגאים  
בכל כוחם להנגיד את לאמו-גראת וכרכו בחומרים שודדים ככו עז זוכקיה, על  
עדשות ובגדה ורול-דרר אפרירית מנסים "ל ה יר חוו".

פרחיה מלכין

היום הלא' והחשיך,  
דעך היום.  
זהב מועם צפו שחכים  
והרי רום.

סביבי החשיך מרחוב שדות  
מרחוב אילם;  
הרחיק שבילי – שבילי בודד,  
שבילי שומם...

אך לא אמרה פי הגורל,  
גורל רודה,  
אלך בגיל לקראת הכל,  
על כל אודה!





אוחנה אליו זיל

1968-1988